

МАРТИН ТОШЕВ
ЗНАМЕНИЕ

chitanka.info

Зелена мълния проблясва в беззвездната нощ, догонва я червена, а след нея пада жълта в долината на планината. Една синя и една бяла се сблъскват над гората.

Огряна от божествената светлина великата гора пее химна на победата.

Дали това е предзнаменование?

Дали е сън или реалност?

Събудих се целия плувнал в пот. Станах и отидох до прозореца, небето изсветляваше скоро щеше да изгрее слънцето.

Днес в селото имахме празник, магьосника Рамзес III — последния от рода Рамзес, трябваше да избере едно момче за свой чирак „младши третиран магьосник“.

Изкъпах се и си облякох чисти дрехи, оправих си косата, ноктите и прочее. Майка ми тъкмо беше станала. Тя дори се учуди, че вече съм се подготвил за празника.

След половин час продавахме плодове на пазара.

Почти всички деца бяха на пазара очакващи да станат чираци на магьосника. Видях дори Ейпъл най-непослушното момче в селото, винаги ходеше мръсно и рошаво, а пък сега си бе изрязал ноктите и се бе сресал.

Магът се появи на пазара целия окъпан в бледа светлина.

В този миг си спомних за знамението нощес. Реших да попитам момчетата до мен, но никой не ми обърна внимание всички бяха завладени от гледката, която се развиваше пред тях.

Вълшебникът започна да минава покрай сергиите като се спираше да огледа плодовете. След това ги оставяше и произнасяше: „Хм, добра реколта“ или пък „Хубави круши имате“.

Вече се бе насочил към нас, тези които подминаваше забиваха поглед в земята разочаровани, а някои дори плачеха.

Магът се приближи до майка ми и започна да говори с нея, тупна жезълът си един-два пъти и вдигна праха от земята.

Той се закашля и се приближи до мен. Майка ми изглеждаше малко притеснена, сигурно магьосникът бе взел своето решение.

— Е, синко — обърна се той към мен. — Искаш ли да ми станеш чирак?

Сините му очи ме гледаха проникателно и очакваха моя отговор.

— Д-д-аа... сър — му отвърнах притеснен да не объркам нещо.

Майка ми въртеше очи ту към него ту към мене. Май наистина щях да чиракувам.

— Добре, млади момко, можеш да се сбогуваш с майка си.

Доста се учудих да вземе точно мен. Несъзнателно заплаках и прегърнах майка си, нейните очи също бяха насълзени. Долепи устни до челото ми и каза:

— Бъди послушен, Мики, и слушай много мистър Рамзес.

Магът вдигна своя жезъл, небето засия с различни светлини. В този миг се надигна радостна глъчка и хората запяха химна на победата.

Февруари, 1998

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.